

ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1975

Vyhlásené: 16.07.1975

Časová verzia predpisu účinná od: 31.07.1975

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

70

VYHLÁŠKA

ministra zahraničných vecí

z 22. januára 1975

**o Dohovore o vzájomnom uznávaní skúšobných značiek ručných
palných zbraní**

Dňa 1. júla 1969 bol v Bruseli dojednaný Dohovor o vzájomnom uznávaní skúšobných značiek ručných palných zbraní.

V mene Československej socialistickej republiky bol Dohovor podpísaný v Bruseli 6. mája 1970.

Dohovor nadobudol platnosť na základe svojho článku VI dňom 3. júla 1971 a pre Československú socialistickú republiku 20. májom 1972.

Český preklad Dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

Minister:

Ing. Chňoupek v. r.

DOHOVOR

o vzájomnom uznávaní skúšobných značiek ručných palných zbraní

Vlády Spolkovej republiky Nemecka, Rakúskej republiky, Belgického kráľovstva, Republiky Chile, Španielskeho štátu, Francúzskej republiky, Talianskej republiky a Československej socialistickej republiky,

zistujúc, že Dohovor z 15. júla 1914, uzavretý za účelom ustanovenia jednotných pravidiel pre vzájomné uznávanie úradných skúšobných značiek palných zbraní, už nezodpovedá požiadavkám modernej techniky,

dohodli sa na týchto ustanoveniach:

Článok I

Zriaďuje sa Medzinárodná stála komisia na skúšky ručných palných zbraní, označovaná ďalej ako „Medzinárodná stála komisia“, skrátené CIP.

Jej poslaním je:

(1) Určovať jednak prístroje, ktoré budú slúžiť ako vzorové prístroje na meranie tlaku pri výstrele, jednak postupy pri úradnom meraní za účelom čo najpresnejšieho a najpraktickejšieho zistenia tlaku, ktorý vyvíjajú spotrebné a skúšobné náboje

a) pri poľovných, terčových a obranných zbraniach, s výnimkou zbraní určených na pozemnú, námornú alebo leteckú vojnu; zmluvné strany môžu predsa však používať pre všetky alebo niektoré tieto zbrane prijaté prístroje a postupy na meranie;

b) pri všetkých ostatných ručných zariadeniach, zbraniach alebo prístrojoch na priemyselné alebo živnostenské účely, ktoré nie sú vyššie uvedené a pri ktorých sa používa výbušná

náplň na vystrelenie alebo strely, alebo nejakej mechanickej súčiastky a ktorých skúšanie by Medzinárodná stála komisia uznala za nevyhnutné.

Tieto prístroje sa budú označovať ako „vzorové prístroje“.

(2) Určovať povahu a vykonávanie úradných skúšok, ktoré sa musia vykonať pri zbraniach a prístrojoch uvedených v odseku 1 písm. a) a b), aby bola úplne zaručená ich bezpečnosť. Tieto skúšky sa budú označovať ako „vzorové skúšky“.

(3) Zavádzať pri vzorových prístrojoch a pri ich používaní, ako aj pri vzorových skúškach všetky zdokonalenia, úpravy alebo doplnenia vyžadované pokrokom v meraní, vo výrobe ručných palných zbraní a prístrojov na priemyselné alebo živnostenské účely, ako aj streliva do nich.

(4) Skúmať otázku zjednotenia rozmerov nábojových komôr palných zbraní, ktoré sú predmetom obchodu a spôsobu kontroly a skúšok ich streliva.

(5) Preverovať zákony a predpisy týkajúce sa úradných skúšok ručných palných zbraní, vydané zmluvnými vládami, za účelom zistenia, či zodpovedajú ustanoveniam prijatým podľa odseku 2.

(6) Vyhlásovať, v ktorých zmluvných štátoch zodpovedá vykonávanie skúšok vzorovým skúškam podľa odseku 2, a vydávať prehľad vzorov značiek používaných úradnými skúšobňami týchto štátov tak v súčasnosti, ako aj v čase od podpísania Dohovoru z 15. júla 1974.

(7) Odvolávať vyhlásenia urobené podľa odseku 6 a upravovať prehľad vzorov značiek, len čo sa podmienky ustanovené v odseku 6 už nebudú plniť.

Článok II

Značky úradných skúšobní každej zo zmluvných strán sa budú uznávať na území ostatných zmluvných strán za podmienky, že sa o nich urobí vyhlásenie v zmysle článku I ods. 6.

Článok III

Zloženie a právomoc Medzinárodnej stálej komisie určujú Stanovy, ktoré tvoria prílohu tohto Dohovoru. Stanovy sú neoddeliteľnou súčasťou Dohovoru.

Článok IV

V prípade pochybnosti alebo sporov, pokiaľ ide o výklad alebo vykonávanie niektorého z technických bodov určených rozhodnutím Medzinárodnej stálej komisie podľa článku I tohto Dohovoru a článku 5 Stanov, vyžiada si zúčastnená vláda názor Medzinárodnej stálej komisie.

Článok V

Tento Dohovor je otvorený na podpis od 1. júla 1969.

Článok VI

- (1) Každá signatárska vláda oznámi vláde Belgického kráľovstva splnenie ústavných náležitostí pre nadobudnutie platnosti tohto Dohovoru.**
- (2) Tento Dohovor nadobudne platnosť tridsiatym dňom po tom, čo dôjde tretie z týchto oznámení.**
- (3) Pre ostatné signatárske vlády nadobudne tento Dohovor platnosť tridsiatym dňom po tom, čo vláda Belgického kráľovstva dostane oznámenie podľa odseku 1.**

Článok VII

(1) Po nadobudnutí platnosti tohto Dohovoru bude môcť k nemu pristúpiť každá nesignatárska vláda tak, že vláde Belgického kráľovstva podá diplomatickou cestou žiadosť o prístup, ku ktorej pripojí skúšobné predpisy platné na jej území.

Vláda Belgického kráľovstva rozošle žiadosť a pripojené predpisy všetkým zmluvným vládam. Prístup nadobudne účinnosť, ak všetky zmluvné vlády prejavia súhlas. Ak niektorá zo zmluvných vlád v lehote jedného roka odo dňa, keď vláda Belgického kráľovstva oznámila zmluvným stranám, že dostala žiadosť, neodpovie, bude sa to považovať za súhlas.

(2) Vláda Belgického kráľovstva bude informovať všetky zmluvné strany a tajomníka CIP o dátume, od ktorého sa každý nový prístup stane účinným.

Článok VIII

(1) Každá zmluvná strana môže vypovedať tento Dohovor najskoršie tri roky po tom, čo pre ňu nadobudol platnosť. Výpoveď sa zašle vláde Belgického kráľovstva a nadobudne účinnosť rok po tom, čo jej bola doručená.

(2) Výpoveď jednej zmluvnej strany má účinky iba voči nej samotnej.

Článok IX

Vláda Belgického kráľovstva oznámi všetkým signatárskym a pristúpivším vládam dátum prijatia oznámenia podľa článku VI ods. 1 a 3, čl. VII a VIII ods. 1.

Článok X

Až do času, keď nadobudnú platnosť rozhodnutia prijaté komisiou podľa článku 5 ods. 1 jej Stanov, zostávajú v platnosti: vzorové prístroje na meranie tlakov a vzorové skúšky opísané v prílohe I Stanov Medzinárodnej stálej komisie, ako aj predpisy o minimálnych rozmeroch nábojových komôr vzorových prístrojov na meranie tlaku, uvedené v prílohe II Stanov.

Článok XI

Tento Dohovor nahrádza Dohovor o ustanovení jednotných pravidiel pre vzájomné uznávanie úradných značiek pri skúškach palných zbraní a jeho prílohy I a II, podpísané v Bruseli 15. júla 1914.

Dané v Bruseli 1. júla 1969 vo francúzskom jazyku v jedinom pôvodnom vyhotovení, ktoré bude uložené v archívoch vlády Belgického kráľovstva, ktorá vydá každej signatárskej a pristúpivšej vláde jeho overený zhodný odpis.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na tento účel oprávnení, podpísali tento Dohovor.

STANOVY

Medzinárodnej stálej komisie (CIP)

Článok 1

Medzinárodná stála komisia na skúšky ručných palných zbraní sa skladá z delegátov každej zo zmluvných strán. Každá zmluvná strana má jeden hlas bez ohľadu na počet svojich delegátov.

Článok 2

1. Na konci každého zo svojich zasadaní volí Medzinárodná stála komisia predsedu budúceho zasadania z delegátov krajiny, v ktorej sa toto zasadanie bude konať.

2. Ak na vykonanie článku I Dohovoru uzná komisia za účelné sústavne pokračovať v určitých výskumoch alebo pokusoch, môže sa zísť na mieste, ktoré si na tieto pokusy zvolí, a to buď ako komisia alebo ako podkomisia. Predseda po dohode s delegáciami rozhoduje o zložení, účele a práci podkomisií. Podkomisia si zo svojich členov volí predsedu a tajomníka, ktorý bude v mene podkomisie zostavovať správy.

Článok 3

Stála kancelária na čele s riaditeľom, vymenovaným vládou Belgického kráľovstva po dohode so zmluvnými stranami, má za úlohu zabezpečovať:

- 1. počas zasadania práce sekretariátu Medzinárodnej stálej komisie,**
- 2. v období medzi zasadaniami spravodajskú, administratívnu a archívnu službu; z tohto dôvodu sústreďuje spisy, dokumenty a technické publikácie, uchováva odtlačky úradne schválených skúšobných značiek, triedi, prekladá a oznamuje zmluvným stranám všetky poznatky o skúškach ručných palných zbraní a prístrojov na priemyselné a živnostenské účely, ako aj o spôsobe kontroly a skúšania ich streliva, a to nielen zmluvných strán, ale aj všetkých ostatných štátov.**

Stála kancelária má sídlo v Belgicku.

Článok 4

- 1. Medzinárodnú stálu komisiu zvoláva Stála kancelária. Môže sa zvolať na žiadosť jednej z delegácií zmluvných strán; musí sa zvolať, ak o to aspoň dve delegácie zmluvných strán požiadajú.**
- 2. Za tým účelom každá zmluvná strana informuje o každej prípadnej zmene v zozname svojich delegátov vládu Belgického kráľovstva, ktorá o tom upovedomí kanceláriu. Experti môžu byť prizvaní ako poradcovia na účasť na technických schôdzkach podkomisií na prerokovanie určitých vymedzených problémov.**
- 3. Na zasadanie Medzinárodnej stálej komisie sa môže za spoločného súhlasu zmluvných strán pripustiť pozorovateľ nesignatárskeho štátu za podmienky, že bol oficiálne vymenovaný svojou vládou. Ak vláda, ktorá sa na troch zasadaniach po sebe idúcich dala zastupovať pozorovateľom, nepožiadala o prístup k Dohovoru, nie je jej povolené zastúpenie na ďalších zasadaniach.**

4. Na technické schôdze podkomisií môžu byť zvaní experti nesignatárskych štátov ako poradcovia na rokovanie o určitých vymedzených problémoch na žiadosť predsedu podkomisie a so súhlasom všetkých členov tejto podkomisie.

Článok 5

1. Zmluvné strany poverujú Medzinárodnú stálu komisiu prijímať všetky potrebné rozhodnutia v rámci cieľov určených v článku I Dohovoru.

2. Stála kancelária oznamuje prostredníctvom vlády Belgického kráľovstva zmluvným stranám rozhodnutia prijaté Medzinárodnou stálou komisiou, najmä nákresy a plány vzorových prístrojov na meranie tlakov, tabuľky normalizovaných rozmerov nábojových komôr a nábojov, ako aj opis medzinárodne uznávaných skúšobných značiek. Komisia tieto dokumenty stále dopĺňa.

Článok 6

Aby sa zabezpečilo plnenie predchádzajúcich ustanovení, zasielajú zmluvné strany diplomatickou cestou vláde Belgického kráľovstva za účelom odovzdania Stálej kancelárii zákony, vyhlášky a smernice týkajúce sa skúšania ručných palných zbraní, ako aj všetky ostatné príslušné dokumenty, ktoré táto kancelária od nich vyžaduje.

Článok 7

1. O rozhodnutiach Medzinárodnej stálej komisie sa hlasuje buď na zasadaní, alebo písomnou cestou.

2. Rozhodnutia sa prijímajú prostou väčšinou hlasov delegácií prítomných alebo zastúpených a za podmienky, že počet hlasov sa rovná najmenej 2/3 celkového počtu členských vlád Medzinárodnej stálej komisie.

Zdržanie sa hlasovania, neplatné hlasy alebo nevyplnené a neplatné hlasovacie lístky sa nepovažujú za odovzdané hlasy.

V prípade rovnosti hlasov rozhoduje hlas predsedu.

3. Ak však ide o uznanie skúšobných značiek niektorej zmluvnej strany, nemá táto zmluvná strana právo hlasovať.

4. Na zasadaní sa zmluvná strana v prípade, že sa na ňom nemôže zúčastniť, môže dať zastupovať inou zmluvnou stranou v medziach plnomocenstva splnomocnenej vlády.

5. Pri písomnom hlasovaní majú delegácie na odpoveď šesťmesačnú lehotu, ktorú im oznámi riaditeľ Stálej kancelárie listom vyžadujúcim potvrdenie o prijatí. Táto lehota sa počíta od prijatia oznámenia o určení lehoty.

Ak odpoveď v tejto lehote nepríde, považuje sa to za zdržanie sa hlasovania.

Článok 8

1. Rozhodnutia nadobúdajú platnosť, ak v lehote šiestich mesiacov po oznámení podľa článku 5 ods. 2 žiadna zo zmluvných strán nepodá odpor alebo nevznesie výhradu u vlády Belgického kráľovstva.

Ak niektorá zmluvná strana podá odpor proti rozhodnutiu, nenadobúda toto rozhodnutie účinnosť voči ostatným zmluvným stranám.

V prípade, že niektorá zmluvná strana vznesie výhrady proti niektorému rozhodnutiu, nenadobudne toto rozhodnutie platnosť, kým táto zmluvná strana svoje výhrady neodvolá.

Za dátum odvolania sa považuje dátum prijatia oznámenia zaslaného vláde Belgického kráľovstva.

Vláda Belgického kráľovstva oznámi Medzinárodnej stálej komisii každý odpor, výhradu alebo odvolanie výhrady.

2. Pokiaľ ide o rozhodnutia prijaté komisiou podľa článku I ods. 7 Dohovoru, zmluvná strana, ktorej skúšobná značka alebo značky sa už neuznávajú a musia sa vyčiarknuť z úradného zoznamu, nie je oprávnená podávať odpor, ani vznášať výhrady.

Článok 9

Úradným jazykom Medzinárodnej stálej komisie je francúzština.

Článok 10

Náklady Stálej kancelárie znášajú spoločne všetky zmluvné štáty. Všeobecné výdavky, náhrady a cestovné trovy delegátov Medzinárodnej stálej komisie pri plenárnej schôdzi

komisie alebo pri schôdzi podkomisií alebo pri ich stykoch so Stálou kanceláriou znášajú príslušné vlády.

Článok 11

Tieto Stanovy majú rovnakú platnosť a čas platnosti ako Dohovor, ktorého sú neoddeliteľnou súčasťou.

Dané v Bruseli 1. júla 1969 vo francúzskom jazyku v jedinom pôvodnom vyhotovení.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

